

Претпостављам да постоји некаква квота обавезног помињања Вучића у сваком боговетном обраћању министара, посланика, разноврзних апаратчика, директорчића и ресто паразита ухлебљених у издашним синакурама, иначе следи...

Отприлике звучи и делује овако:

– Добар дан, господине министре.

– Захваљујући Вучићи заиста јесте добар, а тек нам следе још бољи, поново захваљујући свему што Александар Вучић чини!

– Имате ли мало времена за неколико питања..?

– Имам много времена, захваљујући Вучићу, јер прошла су она времена кад се није имало времена! Дозволићете, морам да напоменем како захваљујући прегалништву председника Вучића данас имамо највише времена, не само у региону, већ и у читавој Европи, ако не и шире...

– Добро, можете ли нам онда рећи..?

– Наравно да могу, захваљујући Вучићу све вам могу рећи јер више не постоје питања без одговора, већ само одговори које нисте тражили.

– Не разумем?

– Зато што не разумете Вучићеву визију Србије у будућности, а будућност је нешто чега ћемо, Вучићу хвала, имати највећи раст у историји! Све прогнозе показују раст будућности за осам до десет одсто БДП-а!

– Али, какве везе имају будућност и раст БДП-а, молим Вас?

– Захваљујући Вучићу имају, итекако имају, баш као што је све оно што је Вучић учинио за Србију до сада директно у вези са повећаном оплодњом веверица у урбаним срединама.

– Чекајте, чекајте, тотално смо одлутали од теме...

– Нисмо, будите убеђени, јер захваљујући председнику Вучићу нема више тема од којих се може одлутати! Могу ластавице да одлутају на југ али, захваљујући Александру Вучићу, све се више враћају и пре пролећа схватајући да само у Србији могу постати

кондори, док ће тамо негде заувек остати само пуке ластавице...

– Хтели смо да Вас питамо нешто из Вашег ресора, конкретно..?

– Хтели сте захваљујући Вучићу, то никада не заборавите, а што се мог ресора тиче- то је ипак Вучићев ресор а ја сам , ето, благословен Вучићевом милошћу да ми на визиткарти пише: “министар” и да учиним све како би и повећање Вучића у БДП-у било пропорционално повећању извоза патуљасте мушкатле на тржиште Азије, Африке и Атлантиде.

– Добро, али само реч- две о Вашем послу...

– Вучић!

– Шта сад Вучић, извините?!

– Па, рекли сте реч- две о мом послу, а нема те речи која боље описује не само мој посао, већ послове сваког од нас- Вучић!

– За крај барем нешто о плановима, инвестицијама, идејама, било чему из вашег ресора..?

– Дакле, планирам да истетовирам лик председника Вучића на на грудима, леђима, бутинама, листовима, надлактици, подлактици, челу, жени, деци, ташти, кућним љубимцима...

– Ништа! Хвала на издвојеном времену и “исцрпним одговорима”...

– Хвала Вучићу, зашто се мени захваљујете, побогу! И, молим Вас да по личном нахођењу додате још двадесетак пута “Вучић” у интервјуу, где год хоћете. Ако Вам се учини да му ту није место- баш ту треба да буде, верујте ми! Сваку празнину треба попунити њиме, нарочито ону у главама, ево видите како сам ја испунио све шупљине...

– Довиђења, господине министре!

– Збогом, овај, с Вучићем!

– Хоћете ли да Вас потпишемо Вашим именом, или..?

– Таман посла! Одакле мени име, став, мишљење...

Молим Вас да ми не правите проблеме, нисам ја овде зато што сам стручан већ због тога што је захваљујући Вучићу извоз пега за жирафе повећан за 3000 одсто у односу на период када је фишек семенки на стадионима коштао 100 динара!

– Молим?!

– Вучићилилилили...

(Два у један)